

DOVĚTEK K ČLÁNKU IVANA VACKA

Vikina Kodatová 1984

Jak vypadaly místnosti po převzetí:

Jednička byla překlenuta zdí na 2 pokoje 1+2. Dvojka měla samostatná kamna i okno a dveře z chodby. (pozn. dnes rozvaděč) Trojka byla jako před renovací. Obě místnosti sloužily k hlavnímu obývání a byly vyhřívány kachlovými kamny. Ve čtyřce byl ponk a sloužila patrně jako truhlářská o a opravářská místnost. Pětka a šestka se nezměnily. Sedmička se poněkud zvětšila a má kamna jinak uspořádána. V osmičce bylo uloženo seno a po jeho odklizení jsme s podivem zírali na tehdy nejhezčí pokoj. Devítka neexistovala, tu vyrobili pod vedení Slávy Polehly Honza Kodat a Božka Huňáček.

Nádobí po Němcích bylo velmi málo: vidličky, nože a lžíce s hákovým křížem, ty se časem ztratily, neboť byly nerezavějící, pak jídelní servis s příslušnými talíři a mísami, ten se časem rozbil, dále několik hrníčků se svatými obrázky a pár sklenic. Na půdě pár starých sukní a svetrů, neboť majitelkami chaty byla 3 děvčata s malým bratrem, která se živila prodejem másla a výrobou sýrů. V chlévě /nynější společenská místnost/ měli 2 krávy.

Chtěla bych připomenout několik zajímavostí o činnosti a povinnostech tehdejších členů.

Každým rokem pořádal Jarda Jarouš 2 lyžařské kurzy - jeden pro dospělé a jeden pro mládež. Oba tyto kurzy byly velice pěkné a hojně obsazené. Při kurzech pro dospělé hlídali muži malé děti, aby se ženy mohly účastnit. Zeptejte se na recept, jak se vaří kafičko pro děti, Mirka Pražáka.

Kurzy pro mládež byly bez rodičů. Vedoucím byl Jarda Jarouš, Pik Sedláček, Honza Kodat a Věra Košinová. V kuchyni obětavě a velice pečlivě vládla Fanyinka Pražáková, pomocnicemi byla Věra Pustinová a já. Musely jsme nejen vařit, ale dopravit většinu potravy pro celý kurz na vlastních bedrech. Někdy nám pomáhal starý Veidt z Úpy a Karel Pustina.

Kromě výuky na lyžích musely děti škrábat brambory a umývat večer nádobí.

V letních měsících, kromě společných brigád, kdy v kuchyni kraloval Sláva Bouček, byly Valšovky hustě a dlouhodobě obsazeny. Za to museli členové lyžařského oddílu odpracovat za každý týden pobytu následující: postavit v lese 1/4 plometru dřeva na osobu /děti byly počítány jako osoby/ a usušit posekané seno, které muži pokaždé při sobotním příjezdu museli zkosit na části louky tak, aby za léto byla louka posečená.

O dvojsvátcích, obvykle v květnu, nám vyjednal Jarda Jarouš brigádu pro lesní správu - sázení stromků. Lesní správa nám zaplatila dopravu a věnovala pro kuchyň jehněčí maso. Dostali jsme také potvrzení o účasti na prvomájovém

průvodě. Druhý den odpoledne jsme potom vyrazili autobusem někam na výlet, jako odměnu za práci - třeba do Adršpašských skal a pod.

Všechno bylo krásné a hlavně: všichni byli dobrými kamarády. Hlavní zásluhu na všem dění mají: Jarda Jarouš a Mirek Pražák, jako referent dopravy.